

Ceninin zikir dili

Serkan Bey: “‘Anne karnındaki çocuğun hâlini Allah’tan başka kimse bilmez’ âyetinin hikmetini açıklar mısınız? ‘Bilim şimdi çocuğun cinsiyetini biliyor’ diyorlar.”

İnsanın bilgisi sınırlıdır. Gaybı, yani hazırda bulunmayanı, yani meselâ geleceği Allah’tan başka kimse bilmez. Kur’ân insanın bilemeyeceği bazı hususları şöyle sıralıyor: “Kıyametin vaktine dair bilgi Allah katındadır. Yağmuru O indirir. Rahimlerde olanı O bilir. Hiç kimse yarın ne kazanacağını bilmez. Hiç kimse nerede öleceğini bilmez. Muhakkak ki Allah her şeyi hakkıyla bilir, her şeyden hakkıyla haberdardır.” 1

Âyette özetle kıyametin ne zaman kopacağını, yağmurun ne zaman yağacağını, ana rahmindeki çocuğu kimse bilmediği gibi, hiç kimsenin de yarın ne kazanacağını ve nerede öleceğini bilmediği belirtiliyor. Bunlara mugayyebât-ı hamse (beş bilinmeyen) denmiştir.

Ana rahmindeki uzuvları teşekkül etmiş çocuğun erkek mi, kız mı olduğunu röntgen şuâıyla görmek ve bilmek bu âyete aykırı düşmez. Çünkü:

1- Röntgen şuânının gördüğü şey artık gayb olmaktan çıkmıştır. Röntgen şuâı olmayan bir şeyi görüyor değil; var olan bir şeyi görüyor. Nitekim aynı çocuk henüz embriyo hücresi halinde iken röntgen şuâı erkek mi, kız mı olduğunu göremiyor! Ancak çocuğun kafası, gözü, kalbi ve sair uzuvları teşekkül ettikten sonra görebiliyor ki, bu gaybı görmek değildir.

2- “Rahimlerde olanı sadece O bilir” âyeti, ana rahmindeki çocuğun sadece erkek mi, kız mı olduğu bilgisini kastetmiyor. Âyetin mânâsını daraltmaya kimsenin hakkı yoktur. Üstad Bedüzzaman Hazretlerine göre âyet çocuğun yalnız erkeklik ve dişilik bilgisinin bilinip bilinemeyeceğini ifade etmiyor; âyette çocuğun hususî istidadı, gelecekte kazanacağı yeni değerlerin, kaydedeceği yeni gelişmelerin, yapacağı çalışmaların, alacağı başarıların kaderle çizilmiş öncü ipuçları ve simasındaki kendisini yalnız Allah’ın yaratığını ve yalnız Allah’ın besleyip olgunlaştırdığını belgeleyen eşsiz mühür kast edilmiştir ki, çocuğu bu şekilde bilmek ancak gaybın gerçek bilgisine sahip olan Cenâb-ı Allah’a mahsustur. Yüz bin röntgen veya insanoğlunun röntgene eş değer yüz bin fikri birleşse, yine o çocuğun bütün diğer

insanlara karşı alâmet-i farikası bulunan, o çocuğa özel verilmiş olan hayat programına ait simasındaki maddî-manevî çizgilerin gerçek mânâlarını keşfedemez ve okuyamaz! 2

Üstad Saîd Nursî'ye göre, ana rahmindeki çocukların maddî ve manevî simalarında Cenâb-ı Hakk'ın iki cilvesi vardır:

1- Çocuğun simasında Allah'ın birlik mühürleri, Allah'ın birliğini görmeyenlerin de gözlerine sokacak derecede özel imzalar ve Allah'ın hiçbir şeye muhtaç olmadığını bildiren özel işaretler vardır. Çocuk ana uzuvlarda tıpkı diğer insanlar gibidir ki, bu durum, bu çocuğun yalnızca diğer insanları yaratan tarafından yaratıldığının ispatıdır. Yani Allah'ın vahdetini ve birliğini gösterir belgedir. Bu dil ile o çocuk bağılıyor ki: "Bana bu sima ve azayı veren kim ise, bütün ana uzuvlarda bana benzeyen bütün insanların yaratıcısı da O'dur! Ve bütün canlıların yaratıcısı da O'dur!"

İşte ana rahmindeki çocuğun bu dili gaybî değildir; artık gün yüzüne çıktığı için herkesçe mâlûmdur ve bilinebilir. Görünen âlemden, görünmeyen âleme girmiş bir dal veya bir dil gibidir.

2- Çocuğun hususî istidadı, ferde özel siması, özel kabiliyetleri ve bireysel ayrıcalıkları ise bu çocuğu diğer insanlardan ayıran farklılıklardır ki, bu da, Yaratıcının zengin iradesini, herkesi ayrı ayrı kucaklayan özel rahmetini ve iradesinin tecellisinde hiçbir sınır tanımadığını kulakları çınlatırcasına bağıırıp gösteriyor. Fakat bu dil gaybîdir, gaybların gaybından geliyor. Allah'ın ezelî ilminden başka hiç kimse, meydana gelmeden ve ortaya çıkmadan onu göremiyor ve keşfedemiyor. Bu sîmâ, ana rahmindeki cenini görmekle bilinmiyor!

Netice olarak; ceninin hem görünmeyen istidat simasında, hem de görünen simasında, Allah'ın hem birlik delili vardır, hem de iradesinin her şeyi ayrı ayrı kuşattığının işareti vardır.³

DUÂ

Ey Alîm-i Habîr! Beni, Seni bilmek zenginliğinden mahrum eyleme! Seni anmak şerefinden uzak eyleme! Seni tesbih etmek izzetine ulaştır! Sana secde etmek itaatini lütfeyle! İman-ı kâmil vuslatı ile Sana gelmek nimetini esirgeme! Din-i Mübînle yaşıat! Ruhumu kabzederken hüsn-i hatime ver! Âmin!

Dipnotlar:

1- Lokman Sûresi: 34.

2- Lem'alar, s. 115.

3- Lem'alar, s. 116.